

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 6 februari 2002

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Benoeming lid PvdA in statencommissie	3
Ingekomen stukken	3
Brieven van gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten	3
Mondelinge vragen	4
Ondernemingsplan Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg	7
- <i>Motie C (ingetrokken)</i>	9
Bezwaarschriften NAM BV en Ministerie van Economische Zaken tegen het Provinciaal omgevingsplan	17
Partiële wijziging Budgetsubsidieverordening Drenthe	17
Herstructurering Stichting Landelijk Meldpunt Afvalstoffen	18
Raamovereenkomst Stichting Meldpunt Afvalstoffen – provincie Drenthe	18
- <i>Motie A (ingetrokken)</i>	18
- <i>Motie B (overgenomen)</i>	23
Sluiting	24

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 6 februari 2002 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin,
voorzitter

de leden (47 in getal):

A.J. Gaasbeek (OSD)
A. Wendt (ChristenUnie)
H. Baas (ChristenUnie)
A. Faber (CDA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
K. Jonker (CDA)
H. Zomer (CDA)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
A.G.H. Peters (CDA)
H. Holman (CDA)
J.J. Mastwijk (CDA)
H. Weggemans (PvdA)
J.H. Schaap (PvdA)
A. Haak (PvdA)
mevrouw J. Schipper (VVD)
K.H. Smidt (VVD)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
A. Boer (PvdA)
Joh. Dijks (VVD)
J.J. van Heukelum (VVD)
W. Nijenbrinks (VVD)
F. Benning (VVD)
H.R. Hornstra (PvdA)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J.W.M. Engels (D66)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
K.N. Blanksma (GroenLinks)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
J. Prinsen (PvdA)
mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA)
Ch.C. de Haas (OPD)
mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)

S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)
L. Bomhof (VVD)
F. Ietswaart (D66)
J. Langenkamp (GroenLinks)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
S.B. Swierstra (VVD)

J.Th. Imholz, plaatsvervangend griffier der staten
van Drenthe

Met kennisgeving afwezig:

G.A.W. Fonk (VVD)
R.W. Klein Nulent (PvdA)
mevrouw G.M. Remmelts-Mulder (VVD)
A. Tuparia (PvdA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (9.32 uur).

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen van mevrouw Remmelts en van de heren Fonk, Tuparia en Klein Nulent. Ik maak melding van het feit dat er een tweetal moties circuleert - een van de heer Mastwijk, met betrekking tot de A28 en een van mevrouw Stoel inzake de nieuwe Mijnbouwwet - en dat maakt dat ik de staten overeenkomstig artikel 20 van het Reglement van orde een voorstel moet doen met betrekking tot de behandeling van deze moties. Ik stel de staten voor deze moties te behandelen na afhandeling van de reguliere agenda.

Daartoe wordt besloten.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Zou ik misschien onder het hoofdje "punt van orde" een opmerking mogen maken?

De VOORZITTER: Ik geef de heer Nijenbrinks de gelegenheid dat te doen.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. U maakte net melding van het feit dat een tweetal moties rondgaat, een tijdje terug gingen er zelfs vier moties rond, en ook nu weer zijn er allerlei vragen aangekondigd voor het vragenhalfuurtje. Ik maak mijn opmerking tegen de volgende achtergrond.

Ik snap best dat het verkiezingstijd is en ik snap ook dat fracties zich in de staten willen roeren, maar ik wil in de richting van de staten opgemerkt hebben dat het mij voorkomt dat het indienen van een aantal moties, waaraan de actualiteit ontbreekt - ik heb er alle begrip voor dat over een actueel onderwerp gesproken moet worden, maar er komen nu links en rechts moties langs over onderwerpen waarvan ik de noodzaak van bespreking op dit ogenblik niet inzie - maar die een onderwerp betreffen waarover die fracties toch graag willen spreken, niet de juiste weg is. Het is beter een dergelijk onderwerp op de agenda van een commissie te zetten, waardoor andere fracties ook de gelegenheid hebben zich op het debat

voor te bereiden, dan op het laatste moment in een statenvergadering met een motie te komen en daarmee de hele agenda in de war te schoppen. Ik heb begrepen dat er hard wordt gewerkt aan een vernieuwing van het Reglement van orde en ik hoop dat dit reglement straks zodanig zal zijn dat het de voorzitter de mogelijkheid geeft om deze in mijn ogen toch wat ongewenste gang van zaken tegen te houden.

De VOORZITTER: Ik zie dat verschillende staten-leden op deze inbreng willen reageren en ik begrijp dat. Maar dit debatje vindt plaats onder het kopje "orde". Hoedt u er daarom voor inhoudelijk in te gaan op de moties die straks nog in behandeling komen. Ik zal straks ook nog een paar opmerkingen maken naar aanleiding van het betoog van de heer Nijenbrinks.

Mevrouw STOEL: Mijnheer de voorzitter. Ik kan hierover heel kort zijn. Ik vind dat iedereen sowieso het recht heeft om moties over onderwerpen die voor zijn fractie op dat moment van belang zijn in te dienen. Ik wijs er verder op dat de motie die door mijn fractie zal worden ingediend al in de vergadering van de Statencommissie Milieu, Water en Groen is aangekondigd. Er is dus niets nieuws onder de zon.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Ik stel vast dat het Reglement van orde voorziet in de mogelijkheid moties over onderwerpen, vreemd aan de orde van de dag, in te dienen. Of iets actueel wordt bevonden, is een kwestie van partijpolitiek.

Ik heb kennisgenomen van de mening van de heer Nijenbrinks, maar ik kan melden dat de fractie van het CDA er aanzienlijk anders over denkt.

De VOORZITTER: Ik heb kennisgenomen van de opmerkingen van de heer Nijenbrinks en ook ik stel vast dat het volgens artikel 20 van het huidige Reglement van orde mogelijk is moties in te dienen, waarna de voorzitter de staten een voorstel doet voor behandeling van die moties. Ik heb dat zo-even dan ook gedaan.

Ik roep ook in herinnering wat ik bij eerdere gelegenheden al heb gezegd, namelijk dat wij er verstandig aan doen het Reglement van orde nog eens goed tegen het licht te houden.

De staten hebben in feite vier parlementaire instrumenten om het college ter verantwoording te

roepen: het stellen van schriftelijke vragen, het stellen van mondelinge vragen, het houden van een interpellatie en het indienen van een motie. Ik heb de indruk dat er een vervaging ontstaat in het verschil tussen de instrumenten. Ik weet niet of de heer Engels straks zijn plan nog doorzet, maar hij heeft mij in ieder geval gemeld dat hij overweegt na zijn mondelinge vragen een motie in te dienen. Ik maak hierover op dit moment verder geen inhoudelijke opmerkingen. Ik stel vast dat ons Reglement van orde al deze instrumenten als mogelijkheden aanbiedt, maar in het licht van de komende dualisering doen wij er volgens mij verstandig aan om - en ik ben daar zelf groot voorstander van - een strikt onderscheid te maken tussen mondelinge vragen en een interpellatie. Vragen zijn vragen en wil men een motie indienen, dan heeft men daarvoor het instrument van de interpellatie. Maar goed, ik neem nu zelf al een klein voorschotje over de wijziging van het Reglement van orde, maar na de opmerkingen van de heer Nijenbrinks voelde ik toch even de behoefte om als uw voorzitter in mijn eigen herhaling te vervallen. Ik heb deze opmerkingen namelijk al eens eerder gemaakt.

C. Benoeming lid PvdA in statencommissie

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Wij stellen de staten voor de heer Klein Nulent te benoemen als lid van de Statencommissie Cultuur en Welzijn (CW).

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor overeenkomstig dit voorstel te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

D. Ingekomen stukken

1. Brief van 14 december 2001 van de heer L.W. Verhoef te Wijk bij Duurstede inzake de Jaarrekening 2000 en de daarover gevoerde correspondentie van 19 september en 27 november 2001
2. Fax van 15 januari 2002 van de Verontruste Ingezetenen Velt en Vecht (VIVV) te Coevorden inzake de burger en de waterschappen

3. Brief van 9 januari 2001 van mevrouw S. Dekker te De Wijk inzake beletsel voor aanneming van de benoeming tot lid van provinciale staten door de heer P.J. Dekker, eerstvolgende kandidaat op de lijst voor de Partij van de Arbeid

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de stukken D.1 tot en met D.3 ter afdoening in handen van het college te stellen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik wil vragen of zowel het onder D.2 genoemde stuk als het antwoord van het college daarop als agendapunt kan worden opgevoerd voor de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE).

De VOORZITTER: Ik neem aan dat de voorzitter van die commissie goed heeft meegeluisterd. Het is verder aan de commissie om daarover te beslissen. Ik neem alleen kennis van de vraag.

E. Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten

1. Brief van gedeputeerde staten van 20 december 2001, kenmerk 51/6.3/2001011015, houdende beantwoording van de door het statenlid Ch.C. de Haas gestelde vragen met betrekking tot delegatie van de muskusrattenbestrijding aan de waterschappen
2. Brief van gedeputeerde staten van 23 januari 2002, kenmerk 4/6.8/2001012050, houdende beantwoording van de door het statenlid Ch.C. de Haas gestelde vragen inzake ontvangen gegevens van de heer drs. L.W. Verhoef met betrekking tot de jaarrekening 2000
3. Brief van gedeputeerde staten van 30 januari 2002, kenmerk 5/6.17/2001011909, houdende beantwoording van de door het statenlid A.J. Gaasbeek gestelde vragen met betrekking tot apotheekhoudende huisartsen

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de stukken E.1 tot en met E.3 voor kennisgeving aan te nemen.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek om agendering van de brief over de apotheekhoudende huisartsen voor de vergadering van de Statencommissie CW van 27 februari 2002. Ik vraag dit mede namens mijn collega-statenleden Ceelen en Dirks, die ook op de vergadering in Beilen zijn geweest en daar vragen hebben gesteld over de huisartsenproblematiek.

De VOORZITTER: Ook dat verzoek is goed doorgekomen.

F. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Overeenkomstig artikel 28a van het Reglement van orde zijn vragen aangemeld door de heer Engels.
Ik geef het woord aan de heer Engels.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Onze vraag heeft betrekking op de brief van gedeputeerde staten van 21 januari 2002 met als onderwerp Grenscorrectie transferium Hoogkerk. Uit deze ter kennisneming aangeboden brief blijkt dat het college, vooruitlopend op een inhoudelijke beslissing over de aanleg van het transferium en de regeling van de financiële aspecten, voornemens is in beginsel medewerking te verlenen aan een grenscorrectie met de provincie Groningen. Zijn definitieve medewerking laat het college afhangen van het standpunt van de betrokken Drentse gemeenten. En ten slotte schrijft het college dat provinciale staten (PS) in de tweede helft van dit jaar een statenvoordracht krijgen voorgelegd.
Wat ons om te beginnen ook ditmaal weer verbaast, is dat een niet geheel onbelangrijke kwestie in de richting van de staten wordt afgedaan met een brief ter kennisneming. Al vaker hebben wij aangegeven dat deze toch regelmatig voorkomende werkwijze aan herziening toe is. Zolang ons Reglement van orde alleen maar de mogelijkheid biedt geagendeerde stukken op een volgende vergadering te bespreken, zou het college terughoudend moeten zijn met brieven ter kennisneming. Dat geldt in ieder geval voor zaken waarin de staten een bevoegdheid hebben.
Mijnheer de voorzitter. Ook inhoudelijk roept de

brief een aantal vragen op. Deze hebben betrekking op de bevoegdheden van de staten met betrekking tot de grenscorrectie, met betrekking tot de afwijking van het Provinciaal omgevingsplan (POP) en de wenselijkheid - wij achten dit in ieder geval gewenst - van een integrale besluitvorming van planologische en bestuurlijke aspecten in dit dossier.

Mijn fractie gaat ervan uit dat de staten beslissen over de voorgenomen grenscorrectie. En mijn fractie gaat er eveneens van uit dat het voorgestelde transferium in strijd is met het POP en dat de staten dus ook beslissen over een eventuele afwijking van het POP.

Wie de brief goed leest, moet aannemen dat het college zélf besloten heeft mee te werken aan zowel de aanleg van het transferium op Drents grondgebied als aan de voorgestelde grenscorrectie. Wij schatten in dat het college daarover op collegeniveau de nodige externe signalen heeft afgegeven. Zo gaan die dingen immers in de praktijk als je de vaart er een beetje in wilt houden.

D66 is voor slagvaardig bestuur, maar naar onze mening moeten de staten daarin worden betrokken op een manier die recht doet aan hun positie als hoogste orgaan. Daarin past niet dat het college te ver voor de muziek gaat uitlopen en de staten pas in een zeer laat stadium losgekoppelde eindbeslissingen voorlegt die inhoudelijk met elkaar samenhangen. Nog duidelijker gezegd: wij zouden het een slechte zaak vinden als wij gedwongen werden eerst een aparte beslissing te nemen over het transferium om bij instemming vervolgens in feite niet meer met goed fatsoen en in vrijheid te kunnen beslissen over de grenscorrectie of wellicht een andere maatregel. Mocht het college de besluitvorming in omgekeerde volgorde voorleggen, dan geldt uiteraard hetzelfde.

Voor dit type van gefaseerde besluitvorming, door sommigen ook wel salamitactiek genoemd, heeft mijn fractie weinig bewondering. D66 vindt met andere woorden dat de staten zich tijdig en in samenhang moeten kunnen uitspreken over de in deze materie te volgen politieke lijn. Dit alles hebben wij neergelegd in de volgende vraag. Is het college bereid, alvorens op dit punt verdere stappen te ondernemen, aan de staten of de statencommissie de vragen voor te leggen of de staten a. bereid zijn in het kader van de goedkeuring door gedeputeerde staten (GS) van het

- voor het transferium opgestelde bestemmingsplan af te wijken van het POP, en
- b. het oordeel van het college delen dat een grenscorrectie in dat verband de voorkeur verdient boven een gemeenschappelijke regeling of een andere rechtsfiguur.

Mijnheer de voorzitter. Ik moet verder nog melden dat ik, helaas, de motie thuis heb laten liggen.

De VOORZITTER: Mijn welgemeende dank hiervoor.

Mevrouw DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. Het college zou hier met twee gedeputeerden kunnen staan: de gedeputeerde die over het bestuur gaat en de gedeputeerde die over de planning, dus de ruimtelijke ordening, gaat. Het lijkt het college echter effectiever de beantwoording door een gedeputeerde te laten doen.

Ik wil met beginnen met het laatste deel van de vraag van D66, namelijk of de staten het oordeel van het college delen dat een grenscorrectie in dit verband de voorkeur geniet boven een gemeenschappelijke regeling. Juist die vraag krijgen de staten voorgelegd in het statenstuk. Dit staat ook in de brief van het college. Het rapport waarop het statenstuk zal zijn gebaseerd, ligt voor de staten ter inzage.

Mijnheer de voorzitter. Het eerste deel van de vraag van de heer Engels berust op een misvatting, namelijk op de misvatting dat deze staten moeten beslissen over de afwijking van het POP. Volgens de Wet algemene regels herindeling (Arhi) - en ik meen dat het in artikel 35 van die wet staat - blijven, als wordt besloten tot een grenscorrectie, de Drentse regels nog twee jaar gelden ten behoeve van dat gebied en het bevoegd gezag - en dat is op dat moment waarschijnlijk de gemeente en de provincie Groningen - zal, toetsend aan het beleid dat voor dat stukje gebied is vastgesteld, dezelfde procedure moeten volgen die wij volgen. Kunnen onze staten zich hierover dan nog uitspreken? Neen, dat ligt dan bij de staten van Groningen, die dan aan ons beleid moeten toetsen. Maar zo gauw de grenscorrectie ten behoeve van het transferium aan de orde is, hebben de staten de gelegenheid hun mening te laten beïnvloeden door wat er in dat gebied moet gebeuren. Mijnheer de voorzitter. Op grond van deze uitleg is het niet nodig de mening van PS van Drenthe over dit transferium te vragen, omdat, wanneer de staten akkoord gaan met een grenscorrectie, PS

van Groningen en de gemeente Groningen hun mening zullen geven, daarbij het voorstel aan onze regels toetsend. Het college heeft in de brief laten weten dit alles aan de staten te zullen voorleggen. Te zijner tijd krijgen de staten een voorstel voorgelegd, bij de bespreking waarvan zij alle gelegenheid zullen hebben de meningen die in de brief zijn verwoord en die zijn opgenomen in het SBGO-rapport te wegen en te beoordelen.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik ben wel een beetje teleurgesteld over dit antwoord, want ik heb de indruk dat dit antwoord helemaal niet gaat over de vraag die wij hebben gesteld en zeker niet over het punt dat wij aan de orde hebben gesteld.

Mijnheer de voorzitter. Het gaat heel in het kort om het volgende. De gedeputeerde geeft aan wat er inhoudelijk na de grenscorrectie allemaal wel of niet geldt, maar dat is ons punt is. Wat wij willen is dat het college, al een hele tijd op weg zijnde met dit transferium - er was sprake van meer dan alleen ambtelijke waarneming, zeker in de laatste maanden - en nu in een brief laten wetend met de grenscorrectie aan de slag te gaan, de beide aspecten die aan deze zaak zitten in samenhang aan de staten voorlegt, met de vraag of de staten zich in de lijn die het college wil gaan kunnen vinden. Wat hebben wij eraan over een halfjaar een voorstel te krijgen voor een grenscorrectie en dan te horen te krijgen dat als er toch nog iets met het POP is, het over twee jaar ook wel kan? Dat is het punt niet. Ons punt is dat wij van mening zijn dat over dit soort majeure kwesties, waarover anderen al heel lang praten en waar de media vol van staan, het college aan de staten moet laten weten wat het van plan is, dat er aan de zaak een planologisch, een bestuurlijk en een juridisch aspect zitten en welke kant het op denkt te gaan en dan de staten vraagt te laten weten wat zij daarvan vinden. Ik vind het buitengewoon oninteressant straks formeel nog die vraag te moeten beantwoorden, omdat de staten een grenscorrectie moeten vaststellen.

Ik vind het dus een teleurstellend antwoord en ik vraag de gedeputeerde om waar zij in dit dossier mee bezig is, inhoudelijk en formeel, op de kortst mogelijke termijn aan de staten voor te leggen en dan te horen hoe de staten daarover denken en niet maar door te gaan op dit pad en de staten uiteindelijk een eindbeslissing voor te leggen,

waarvan de onderdelen ook nog niet eens met elkaar samenhangen.

Mevrouw MELLINK: Mijnheer de voorzitter. Wat het laatste punt betreft kan de fractie van de PvdA zich wel aansluiten bij de heer Engels. Wij hebben in de commissie meermalen gevraagd hoe het met het transferium staat en wat er aan de hand is. Het antwoord was steeds dat er alleen sprake was van ambtelijke bijstand en dat wij op het moment dat er meer ging gebeuren, geïnformeerd zouden worden. Het gaat ons er niet om te zeggen dat er al besluitvorming plaatsvindt, maar wij stellen wel voor de in de commissie afgesproken lijn versneld aan te pakken. Ook wij zijn geconfronteerd met deze grenscorrectie, terwijl wij altijd dachten dat hierover tijdig in de commissie zou worden gesproken. Ik stel daarom voor de integrale aanpak die de heer Engels voorstelt in de eerstvolgende commissie aan de orde te stellen. De overige argumenten van de heer Engels onderschrijf ik overigens niet.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Wij sluiten ons wat dit onderwerp betreft gemakshalve - ik hoef de argumenten dan niet te herhalen - aan bij de fracties van D66 en de PvdA.

Mevrouw DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. In de brief van 21 januari 2002 schrijft het college in beginsel in te stemmen met de lijn die in het SGO-rapport is gekozen. Het gaat dan om democratische legitimatie en effectiviteit. Een voorstel voor een grenscorrectie wordt aan deze staten voorgelegd en komt daarmee dus ook in de commissie aan de orde. Voor ons is met name van belang - en ook dit staat in de brief - hoe de gemeenten daarover denken, zowel qua bestemmingsplan als qua voorstel van de gemeente Groningen. Nu dat voorstel er nog niet is, kan ik daarover nog maar heel weinig zeggen. Dat er een integrale afweging moet plaatsvinden ben ik met de heer Engels eens, maar daar is dit het moment nog niet voor. Die integrale afweging is pas aan de orde op het moment dat besloten is al dan niet in te zetten op een grenscorrectie.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Het punt is al aan de orde. Het college heeft in zijn brief een signaal afgegeven en Groningen zal die brief inmiddels ook wel kennen. Dat signaal is dat "het college in beginsel instemt". Het definitieve

standpunt wordt dan wel afhankelijk gesteld van de mening van de Drentse gemeenten, maar waarom wil het college deze zaak niet met de staten bespreken? Waarom moet die bespreking wachten tot alles al in kannen en kruiken is? Denkt het college dat de staten op dat moment dan nog kunnen zeggen dat die grenscorrectie maar niet moet doorgaan? De staten kunnen bijvoorbeeld op basis van het SGO-rapport toch ook wel beoordelen of dit inderdaad de beste oplossing is? Het college wil gewoon niet met de staten discussiëren. De staten moeten altijd maar netjes op het college wachten. Wij hebben nu een jaar gewacht en nu vinden wij het wel tijd om eens over een en ander te gaan praten. Ik vind deze houding buitengewoon regentesk.

De VOORZITTER: Ik beschouw deze opmerkingen maar als een interruptie, want ons vragen-halfuurtje kent geen derde termijn. Dit was de laatste interruptie en na het antwoord van mevrouw De Vries wordt dit punt afgesloten.

Mevrouw DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. Het is niet een kwestie van het steeds maar willen uitstellen, want als dat het geval was, zouden de staten op dit moment ook geen brief hebben gehad waarin staat wat het college van plan is. De heer Engels kan van mening zijn dat dit niet voldoende is, maar ik heb al aangegeven wat volgens het college het beste moment is om een besluit te nemen. Maar niets staat de heer Engels natuurlijk in de weg om een stuk van het college op de agenda van de commissie te plaatsen.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb nu een punt van orde. Dat mag toch wel?

De VOORZITTER: Dat mag, maar ik let scherp op.

De heer ENGELS: Mag ik dan voorstellen de brief van 21 januari 2002 als agendapunt op te nemen voor de vergadering van de Statencommissie BFE?

De VOORZITTER: Het is aan de commissie om daarover te besluiten.

De heer WEGGEMANS: Nadat de agenda binnen is, kan elk individueel commissielid de voorzitter van die commissie verzoeken een bepaald punt te

agenderen. Daar is zelfs geen vragenhalfuurtje voor nodig.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat wij hiermee gekomen zijn aan het eind van het mondelinge vragenhalfuurtje.

G. Voorstellen gedeputeerde staten

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van 17 december 2001, kenmerk 50/6.18/2001011178, Ondernemingsplan Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg

(statenstuk 911)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie CW van 16 januari 2002.

De VOORZITTER: Ik ga bij dit agendapunt eens een wat andere sprekersvolgorde hanteren en geef daarom nu het woord aan mevrouw Dirks.

De heer VAN HEUKELUM: Mijnheer de voorzitter. Mag ik even een punt van orde inbrengen?

De VOORZITTER: Wij zijn nu met statenstuk 911 bezig. Aan het eind van de vergadering mag u nog een opmerking maken, maar we gaan nu bezig met de behandeling van het ondernemingsplan van het onderzoeksbureau. Ik geef nogmaals het woord aan mevrouw Dirks.

De heer VAN HEUKELUM: Maar het gaat over dit agendapunt.

Mevrouw DIRKS: Mijnheer de voorzitter. Op 13 september 2000 hebben wij ingestemd met de Nota schaduwen vooruit en daarmee met het instellen van een onderzoeksbureau voor cultuur, welzijn en zorg. Dat onderzoeksbureau moet bouwstenen aanleveren voor een vraag- en signaalgestuurd welzijnsbeleid. Daar is een onafhankelijk, waarde vrij onderzoek voor nodig. Volgens ons is dit het uitgangspunt waarop het besluit gebaseerd moet zijn. Naar onze mening was hierover ook politieke overeenstemming.

Of onafhankelijkheid ook zelfstandigheid betekent, daarover bestond geen consensus. Wij vonden dat de onafhankelijkheid wel gegarandeerd kon worden wanneer het onderzoeksbureau aangehaakt zou worden bij bijvoorbeeld STAMM. Wij

vonden dat een bureau met vijf medewerkers erg kwetsbaar zou zijn, terwijl de onderzoekers niet belast zouden moeten worden met organisatie-werkzaamheden. Daar kregen wij de handen niet voor op elkaar en wij hebben ons neer moeten leggen bij het meerderheidsstandpunt. Zo gaat dat in een democratie.

Uit het voorliggende stuk blijkt dat zowel de onafhankelijkheid als de zelfstandigheid is verminderd, gezien de grotere provinciale bestuurlijke invloed op het werkplan van de organisatie. Dit strookt niet met onze opvattingen en met ons standpunt over onafhankelijkheid.

Wij hebben dan ook bezwaren tegen de motie van de PvdA die wij toegestuurd hebben gekregen. In de motie wordt voorgesteld het onderzoeksbureau aan te haken bij de provincie en voor dat voorstel gelden dezelfde bezwaren ten aanzien van het verminderen van de onafhankelijkheid. Bovendien worden hierdoor de mogelijkheden voor andere overheden en andere maatschappelijke organisaties bemoeilijkt om gebruik te maken van het bureau. Ons inziens ontstaat er op die manier een heel ander bureau dan het bureau dat oorspronkelijk werd bedoeld. Nu kan het best zo zijn dat in de loop van de tijd de behoefte aan een ander bureau duidelijk wordt - bijvoorbeeld door informatie vanuit andere provincies - en dat het bureau een andere invulling moet krijgen, maar dan moet eerst over de verandering van dat standpunt gediscussieerd worden. Er moet dan een op argumenten gebaseerde discussie in de commissie worden gevoerd en op basis daarvan kan eventueel besloten worden de standpunten bij te stellen. Daar staan wij voor open. Wij vinden het nu te veel een verandering van standpunten, een verandering van besluiten via de achterdeur, en daar hebben wij problemen mee.

De financiële argumentatie om tot verandering van standpunten te komen, vinden wij te weinig onderbouwd. Bovendien kan niet goed vergeleken worden of het een wel duurder is dan het ander. Als je van A naar B wilt, dan zoek je uit wat dat kost en dan is de opmerking dat het van A naar C goedkoper is geen argument, omdat je dan ergens anders uitkomt.

Wij staan open voor een discussie die kan leiden tot een herziening van ons standpunt, maar dan wel via een juiste procedure. Het besluit van december 2000 om te komen tot een onafhankelijk zelfstandig bureau kan niet via een motie worden herzien. Wij hebben daar althans grote moeite

mee. Over een ander bureau of een andere invulling van het bureau willen wij wel praten, maar dan via een andere weg. Wat nu wordt voorgesteld, is niet het bureau zoals wij dat voor ogen hadden.

De VOORZITTER: Ik dacht zo-even dat het punt van orde dat de heer Van Heukelum wilde maken, betrekking had op het vorige agendapunt. Het is mij nu duidelijk geworden dat dit niet het geval was. Ik heb hem dus ten onrechte afgekapt en daarom stel ik hem nu in de gelegenheid om zijn punt van orde te maken.

De heer VAN HEUKELUM: Mijnheer de voorzitter. Er is nu precies gebeurd waar ik bang voor was: er is al gesproken over een motie die nog niet is ingediend. Ik heb begrepen dat de fractie van de PvdA een motie wil indienen, die zoals ik haar lees, de facto betekent dat de besluitvorming over statenstuk 911 wordt opgeschort. Als die motie wordt aangenomen, heeft het geen zin eerst een uur lang te orenen over statenstuk 911.

Als de staten besluiten dat mevrouw Looman eerst haar motie indient, dat daarover wordt beraadslaagd en dat daarna daarover wordt gestemd en dat tot zolang de behandeling van statenstuk 911 wordt opgeschort, dan kunnen zij zich naar mijn mening een hoop tijd besparen.

De VOORZITTER: Dank voor deze opmerkingen, maar, met alle respect, dat kan ik natuurlijk allemaal niet weten. Ik heb een sprekerslijst voor mij en ik geef de mensen het woord, waarbij ik overeenkomstig de wens van de staten dat niet altijd doe in de volgorde van de grootte van de fracties. Soms krijg ik wel eens het verzoek van een statenlid om bij een bepaald onderwerp als eerste of als laatste aan het woord te mogen komen en die wens probeer ik dan te honoreren, maar in dit geval was ik volstrekt blanco en had ik alleen maar een sprekerslijst. Vandaar dat ik voor de verandering mevrouw Dirks eens als eerste het woord gaf.

Ik geef dan nu het woord aan mevrouw Looman.

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb niet gevraagd om als eerste het woord te mogen voeren, omdat ik geen achterdeurtjes wilde gebruiken.

Mijnheer de voorzitter. Ik wil even op de woorden van mevrouw Dirks reageren. Het door haar ge-

signaleerde achterdeurtje zie ik niet en wij zijn de discussie met open vizier aangegaan. De reden waarom wij dit voorstel opnieuw op de agenda van de commissie hebben laten zetten, is de verhoging van de BTW die eerst niet bekend was. Ik vind het dan ook heel legitiem dat wij dit voorstel opnieuw op de agenda hebben laten plaatsen. De complimenten die wij in de commissievergadering aan het adres van de gedeputeerde hebben uitgesproken, houden wij staande. Het is een goed stuk, maar wij hebben wel aanmerkingen op het punt van de zelfstandigheid en alles wat daaruit voortvloeit. Dat is ook de reden waarom wij het statenstuk willen aanhouden.

Op 12 september is gekozen voor een zelfstandig onafhankelijk onderzoeksbureau en de fractie PvdA was een van weinige fracties die tegen het zelfstandige bureau waren, omdat wij opzagen tegen de meerkosten. Toen ook nog eens bleek dat het bedrag door de BTW verhoogd zou worden, hebben wij de brief van 10 december laten agenderen. Een onafhankelijk onderzoeksbureau binnen de muren van het provinciehuis leidt tot een besparing van kostbaar gemeenschapsgeld. Wij hebben toen aangegeven dat voor ons onafhankelijkheid en zelfstandigheid los van elkaar staan. Het voorbeeld uit de uitgeverwereld van een onafhankelijk redactiestatuut om onafhankelijkheid te garanderen dat ik gebruikte in de commissievergadering van 19 september, lijkt mij hiervoor het meest illustratief.

Het gaat om meer geld voor een zelfstandig bureau met dezelfde personen, met dezelfde bezetting, met dezelfde doelstelling en met dezelfde opdracht, om het in gang zetten van een vraaggestuurd welzijnsbeleid voor dezelfde opdrachtgever, de provincie. Het gaat om een bureau dat door zijn kleine omvang - mevrouw Dirks sprak daar ook al over - heel kwetsbaar is en ingeval van nood, bijvoorbeeld bij ziekte of vertrek van een werknemer, in kan storten omdat overhead en vervanging ontbreken, iets waar ook de senior onderzoeker van STAMM en een aantal ambtenaren in dit huis bang voor zijn. Zonder denigrerend te willen zijn: het gaat om een bureau van vijf mensen. De voorbeelden van het onderzoeksbureau van de gemeente Groningen en de provincie Limburg zijn uit eerdere stukken bekend. Navraag bij de provincie Noord-Holland leerde mij dat daar een intern onderzoeksbureau werkt voor alle beleidsterreinen, welk bureau direct onder de Directieraad valt. Het onderzoeksprogramma is inte-

graal onderdeel van de begroting, waardoor het onderzoeksprogramma jaarlijks samen met de begroting en het beleidsplan door de staten wordt vastgesteld en geëvalueerd. Men werkt in verband met de onlangs vastgestelde regelgeving overheidsorganisaties alleen voor de eigen provincie. Demografische gegevens worden tegen legeskosten aan gemeenten verstrekt. Er werken vijftig mensen en de begroting beslaat ruim drie miljoen. Om even de objectiviteit in het oog te houden: alleen al de luchthaven slokt f 700.000,-- van dit bedrag op. Wij zijn met Eelde nog niet zover. Door een sterke leiding, griffier, en goede afspraken met het onderzoeksbureau, directie, GS en PS kent men niet de inmenging van gedeputeerden en ambtenaren. Wel kunnen GS en PS vragen neerleggen bij het onderzoeksbureau. Afdelingen die opdracht verstrekken voor een onderzoek, betalen dit onderzoek uit de eigen begroting.

De heer VAN HEUKELUM: Mijnheer de voorzitter. Ik heb in mijn punt van orde gevraagd of mevrouw Looman eerst de motie in zou dienen, omdat naar mijn mening behandeling van statenstuk 911 nu volstrekt prematuur is. Mevrouw Looman gaat nu echter wel heel uitvoerig in op het statenstuk. Ik verzoek haar eerst de motie in te dienen en de staten dan te vragen die motie eerst te behandelen. Gaat het niet op die manier, dan zitten wij hier waarschijnlijk echt een uur voor niets te praten.

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Mag ik hierop antwoorden?

De VOORZITTER: Natuurlijk!

Mevrouw LOOMAN: De heer Van Heukelum merkt op dat ik nu mijn verhaal houd, ondanks zijn verzoek om eerst de motie in te dienen. Ik houd dit verhaal om de staten op de hoogte te brengen van aspecten die van belang kunnen zijn om voor de motie te kiezen. Als men weet hoe het in Noord-Holland gaat, waar een uitstekend onderzoeksbureau werkzaam is onder de paraplu van de provincie, maar geheel onafhankelijk en geheel zelfstandig, kan men beter kiezen.

De heer NIJENBRINKS: Maar de discussie daarover hebben wij hier al gevoerd.

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb nieuwe argumenten, want ik heb gisteren nieuwe

informatie van de provincie Noord-Holland gekregen en ik wil ook die argumenten gebruiken om mijn motie duidelijk te maken.

Als voorbeelden voor welzijn werden genoemd dat een afdeling of de staten bijvoorbeeld kunnen vragen te onderzoeken hoe zorginstellingen werken, hoe de zorg wordt georganiseerd, hoe de wachtlijstproblematiek in elkaar zit, enzovoorts. Ik wil de door mij in de commissievergadering aangekondigde motie graag indienen. Ik hoop dat GS en PS zich willen buigen over de door mij genoemde mogelijkheden om onafhankelijkheid te garanderen bij een niet-zelfstandig onderzoeksbureau. Het gaat erom het beschikbare geld zo efficiënt mogelijk te gebruiken, een commissie aan te wijzen met onafhankelijke personen die toezicht houden, een door de staten goedgekeurd statuut op te stellen en over drie jaar de onafhankelijkheid te evalueren om als staten een gefundeerd standpunt in te kunnen nemen over het functioneren van het bureau. In de tussentijd kunnen wij het uitgespaarde geld aanwenden voor veel goede projecten in onze mooie provincie.

De heer VAN HEUKELUM: Betekent de indiening van de aangekondigde motie dat de facto wordt voorgesteld de verdere behandeling van statenstuk 911 op te schorten?

Mevrouw LOOMAN: Inderdaad. Wij zijn tegen het statenstuk zoals het nu geformuleerd is.

De heer VAN HEUKELUM: Dat was mijn vraag niet. Mijn vraag was of mevrouw Looman pleit voor opschorting.

Mevrouw LOOMAN: Ik wil de motie graag indienen en naar gelang de uitslag van de stemming daarover GS vragen een aangepast voorstel te maken.

De heer VAN HEUKELUM: Precies, en dat betekent dus ...

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik ga de motie nu voorlezen.

Motie C

Provinciale staten van Drenthe in vergadering bijeen op woensdag 6 februari 2002, ter behande-

ling van het Ondernemingsplan Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg (statenstuk 911);

overwegende dat:

- *het werkterrein van het onderzoeksbureau bestaat uit het voor de provincie relevante beleidsonderzoek op het terrein van cultuur, welzijn en zorg. Dit ter onderbouwing van het provinciale beleid op dit terrein;*
- *onafhankelijkheid van het onderzoek gewaarborgd moet worden, maar wel binnen de door de gedeputeerde en provinciale staten gestelde kaders voor het onderzoek;*
- *de beschikbare provinciale middelen zo efficiënt mogelijk moeten worden aangewend;*

dragen het college van gedeputeerde staten op: voor de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 17 april 2002 een voorstel uit te werken waarbij het onderzoeksbureau wordt ondergebracht binnen de provinciale organisatie. Om de onafhankelijkheid te waarborgen dient in dit voorstel:

- *het bureau te ressorteren direct onder de directie;*
- *de onderzoeksmatige aansturing van het bureau via een onafhankelijke commissie te lopen;*
- *een door de staten goedgekeurd onderzoeksstatuut te worden opgesteld voor het bureau;*
- *opgenomen te worden dat er na drie jaar een diepgaand evaluerend onderzoek zal plaatsvinden naar de onafhankelijkheid, doelmatigheid en resultaten van het bureau, waarna de staten alsnog kunnen besluiten tot de oprichting van een zelfstandig onderzoeksbureau,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De motie is medeondertekend door de fracties van het CDA en de OSD.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer VAN HEUKELUM: Mijnheer de voorzitter. Ik ben nog steeds lichtelijk in verwarring en ik heb eigenlijk de neiging om niet meer over statenstuk

911 te spreken maar over de motie.

De VOORZITTER: Dat staat u vrij.

De heer VAN HEUKELUM: Ik begrijp uit het verhaal van mevrouw Looman namelijk dat zij het college het stuk terug wil laten nemen. Ik kan mij namelijk niet voorstellen dat zij onder andere onderdeel IV van het ontwerpbesluit nu behandeld wil hebben. Heb ik dat goed begrepen?

Mevrouw LOOMAN: Zo is het precies.

De heer VAN HEUKELUM: Oké. Wat mij betreft gaat het dan vandaag alleen om de motie en zal ik geen uitspraak doen over statenstuk 911.

De VOORZITTER: Even voor de goede orde: het statenstuk maakt deel uit van de beraadslaging, maar de zo-even ingediende motie óók. Het is echter aan de staten zelf om uit te maken waarover zij willen spreken.

De heer VAN DER SCHOOT: Als de motie deel uitmaakt van de beraadslaging, dan zullen wij er toch ook over moeten beschikken. De motie ligt nu nog niet voor.

De VOORZITTER: De tekst is voorgelezen en behoort naar ik aanneem daarmee tot het geestelijk bezit van de staten. Ik voel er weinig voor de vergadering te schorsen omdat de motie nog niet is rondgedeeld.

De heer VAN HEUKELUM: Mijnheer de voorzitter. Ik zal niet de hele geschiedenis ophalen, want het archief van de herijkingsoperatie is inmiddels al enkele centimeters dik, maar ik wil toch nog wel een paar opmerkingen daarover maken. Ik begin dan bij de contourennota "Schaduwen vooruit". Ik citeer: "Het definiëren van de vraag begint bij verwachtingen, veronderstellingen of bestaande opinies. In een proces van objectieve ring moeten onafhankelijke onderzoekers" - ikzelf heb het woord "onafhankelijke" onderstreept - "deze veronderstellingen toetsen aan beschikbaar statistisch materiaal of onderzoeksresultaten en waar nodig aanvullen door eigen onderzoek." In een eerdere versie van "Schaduwen vooruit" was het nog scherper geformuleerd. Daarin schreef het college dat inderdaad de mogelijkheid bestond te komen tot een provinciaal onderzoeksbureau,

maar het voegde daaraan toe: "Onze voorlopige voorkeur gaat uit naar een onderzoeksbureau op afstand." Dat was duidelijke taal van het college. Ik wil in dit verband nog een citaat geven. "De verkenningen ten behoeve van de vaststelling van de vraag vormen niet alleen een tijdrovend maar ook een kostbaar initiatief." We hadden dus kunnen weten dat dit wel een paar centen zou kosten. Mijnheer de voorzitter. Na "Schaduw vooruit" hebben we een heel proces van besluitvorming gehad. In de statenvergadering van 13 december 2000 is met bijna consensus van de staten vastgesteld dat er een onafhankelijk onderzoeksbureau moest komen. Het college ging in zijn bestuursopdracht nog verder: er was niet alleen sprake van een onafhankelijk bureau, maar ook van een bureau van buiten de provincie.

In de commissievergadering van 19 september 2001 lag een stuk met twee varianten voor: in variant A ging het om een afzonderlijke stichting met een eigen bestuur buiten de provincie, geschatte kosten f 950.000,-- en in variant B ging het om een onderzoeksbureau binnen de provincie, waarvan de kosten op f 850.000,-- werden geschat. Het verschil in kosten werd dus op een ton geraamd. In het stuk werd nadrukkelijk aangegeven dat de keuze aan de staten was. Het college deed in het stuk ook geen uitspraak over een voorkeur voor een van de varianten. In het voorliggende ontwerpbesluit worden de kosten op ruim f 1 miljoen geschat.

In de commissie is uitvoerig over de twee varianten gesproken en de commissie heeft zich in overgrote meerderheid uitgesproken voor een onafhankelijk bureau. Tot aan die datum was het college ook heel consistent in zijn mening en pleitte het voor onafhankelijkheid; in de brief van 6 juni is die mening nog eens weer bevestigd. In de commissievergadering van 19 september 2001 komt de fractie van de PvdA ineens met een variant op variant B. Het voorstel is het onderzoeksbureau wel binnen de provincie te brengen, maar dan ...

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik kwam niet zomaar en ook niet ineens met die variant. Het was de eerste keer dat wij het voorstel van het college bespraken en tijdens die bespreking ben ik met variant B.1 gekomen.

De heer VAN HEUKELUM: Dat is ook precies wat ik net zei.

Mevrouw LOOMAN: Die variant kwam dus niet uit de lucht vallen.

De heer VAN HEUKELUM: Nee, ik heb gezegd dat in de vergadering van 19 september, toen wij tussen die twee varianten moesten kiezen, de fractie van de PvdA met de variant B.1 kwam. Die variant kwam erop neer dat het bureau wel binnen de provincie zou moeten komen, maar niet onder directie van Cultuur en Welzijn, maar direct onder de directeur van het ambtelijk apparaat. Maar desalniettemin kwam de PvdA met deze variant terug op het voorstel van een bureau buiten de provincie.

In de commissievergadering laat de gedeputeerde doorschemeren dat zijn voorkeur ook naar die variant uitgaat. Hij zegt het niet expliciet, maar de woordkeus van de gedeputeerde kennende heb ik geconstateerd dat hij wel voor die variant voelde. Dat betekent de facto dat op dat moment de eerder gemaakte keuze voor een onafhankelijk onderzoeksbureau werd teruggedraaid. Op 13 december 2000 hadden de staten immers tegen de zin van de PvdA de uitdrukkelijke keuze gemaakt voor een onafhankelijk bureau buiten de provincie. De PvdA wil nu op dat besluit terugkomen.

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn niet teruggekomen op ons eerder ingenomen standpunt, wij reageerden op een stuk dat was gewijzigd omdat er ineens een heel ander prijskaartje aan hing.

De heer VAN HEUKELUM: Dat verhaal kwam pas later, want pas in de brief van 10 december laat het college weten dat de kosten van een onafhankelijk onderzoeksbureau f 100.000,-- hoger uitvallen, vanwege de BTW.

In de commissievergadering van 16 januari 2002 is statenstuk 911 aan de orde. Dan blijkt dat uitwerking van variant A, inclusief het Ondernemingsplan, ruim f 1 miljoen kost. Dat is dus niet f 100.000,-- meer maar in totaal f 70.000,-- meer dan waarvan in de oorspronkelijke raming was uitgegaan. En dat bedrag spoort met "Schaduw vooruit", waarin werd uitgegaan van ongeveer f 1 miljoen.

In de commissievergadering is het BTW-verhaal onderbelicht gebleven. In het statenstuk staat dat vanaf 2003 een bureau buiten de provincie BTW-plichtig is, maar - zo wordt daaraan toegevoegd -

dat er nog onderhandeld wordt over hoe, wanneer en op welke manier die BTW eventueel gecompenseerd gaat worden. Volgens het stuk is het zeker dat we vanaf 1 januari 2003 BTW moeten betalen en eigenlijk weten we ook wel zeker dat wij daarvan iets terugkrijgen, maar alleen niet hoeveel.

In de vergadering van 16 januari kiest de fractie van de PvdA voor variant B.1, dus voor een bureau onder de provincie, maar gaat zij niet in op het verhaal over de compensatie van de BTW. Als dan allerlei cijfers over tafel gaan, ontstaat grote verwarring. Concreet was het verhaal: f 100.000,-- duurder en f 950.000,-- voor een zelfstandig bureau, er is nu een bedrag van f 1.023.000,-- begroot. De gedeputeerde zegt dat de commissie maar moet kiezen, maar voegt daaraan toe dat een onafhankelijk bureau € 144.188,-- dus ruim f 300.000,-- duurder is. Mijnheer de voorzitter. Dat verhaal klopt niet, want in het statenstuk staat dat de prijs van een onafhankelijk bureau € 144.188,-- dus ruim f 300.000,-- hoger is dan het onderzoeksgebeuren zoals het nu bij IVOM en STAMM gebeurt. Het is dus niet zo dat een onafhankelijk bureau drie ton duurder is dan een bureau onder de provincie. Waar gaat het nu om? De staten hebben in september 2001 tegen de zin van de PvdA - dat is wel duidelijk - gekozen voor variant A. Nu wordt een motie ingediend om op dat besluit terug te komen. Dat de PvdA liever een andere variant heeft, vind ik best. Dat mag ook. Dat is ook volkomen legaal. Zo heeft mevrouw Dirks aangegeven dat GroenLinks in een eerder stadium ook een andere variant had en het mag duidelijk zijn dat in het beginstadium van dit voorstel ook de fractie van de VVD voor een andere variant was. Maar het gaat niet aan dat een fractie, wanneer de staten een besluit hebben genomen, via een achterdeur alsnog haar gelijk probeert te halen.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Daar maak ik bezwaar tegen. Dit is nu de tweede keer vandaag dat wij door de VVD gekapitteld worden omdat wij politiek bedrijven. Dat blijkt niet meer te mogen. We mogen geen moties meer indienen en wij mogen blijkbaar ook niet op basis van politieke meerderheden een bepaald besluit laten ontstaan. Om dat laatste te bereiken, heeft mijn fractie nu een motie ingediend. Als dat tegen de zin van de VVD is, kunnen wij daar niets aan doen. Het mag

toch niet zo zijn dat wij de discussie niet meer kunnen voeren.

De heer VAN HEUKELUM: Wat mij betreft wordt elke discussie gevoerd, maar ik wil wel blootleggen wat ik heb ontdekt en dat is dat de statenfractie van de PvdA in de Statencommissie CW heeft aangegeven op inhoudelijke gronden veel meer te voelen voor aansturing door de provincie. Tijdens de commissievergadering hebben de andere fracties verklaard toch voor een onafhankelijk bureau te kiezen. De fractie van de PvdA mag best aangegeven aansturing door de provincie beter te vinden dan een onafhankelijk bureau, maar dan moet zij vervolgens niet een eenmaal genomen besluit met andere argumenten terug willen halen.

Mevrouw LOOMAN: Het gaat niet om het onafhankelijke bureau of om aansturing door de provincie, ik heb gezegd het onzin te vinden om perse buiten de deuren van dit huis te gaan zitten. Dat zou namelijk niets uit moeten maken. De vrager vraagt om onderzoek en die vrager is de provincie, ook als het bureau buiten de deur is gevestigd. Dat maakt dus niets uit. Bovendien besparen wij een heleboel geld als het onderzoeksbureau in het provinciehuis wordt gevestigd. Het gaat om structureel een paar ton en dat bedrag kunnen wij dan voor andere zaken gebruiken. Het is bovendien ook niet zeker dat wij de BTW wél terugkrijgen; de heer Van Heukelum kan dat ook niet garanderen.

De heer VAN HEUKELUM: Mijnheer de voorzitter. Het verhaal van mevrouw Looman over het financiële gebeuren klopt niet. Het is geen drie ton méér. Het is drie ton meer dan nu de onderzoeksfunctie bij IVOM en STAMM kost. Maar al in "Schaduwen vooruit" staat dat een onafhankelijk bureau, in welke vorm dan ook, aanzienlijk meer geld kost. Dat een bureau buiten de provincie drie ton duurder is dan een bureau binnen dit huis, is gewoon niet waar. Mijnheer de voorzitter. Maar daar gaat het mij ook helemaal niet om. Het gaat mij erom dat de commissie een besluit heeft genomen. De commissie heeft voor variant A gekozen en ik heb de indruk dat de PvdA de brief van 10 december 2001 waarin de BTW-situatie is aangekaart, als een geschenk uit de hemel beschouwt, omdat wat in die brief staat een argument is om de hele zaak weer ter discussie te stellen.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Bij het kiezen voor een variant wordt op de inhoud en ook op het kostenplaatje gelet. Mijn fractie stelt vast dat de prijs-kwaliteitsverhouding in beide varianten een andere is. Voor mijn fracties is dat een alleszins legitieme reden om de hele zaak opnieuw ter discussie te stellen.

De heer VAN HEUKELUM: De heer Mastwijk mag het allemaal weer ter discussie stellen, maar ik blijf erbij dat hij zich hiermee op een hellend vlak begeeft. Waarom zou dan ook het voorstel van mevrouw Dirks, met de uitvoering waarvan nog meer geld wordt bespaard - zij wil het bureau gewoon bij STAMM onderbrengen - niet opnieuw ter discussie kunnen worden gesteld?

De heer MASTWIJK: Het gaat ons niet alleen om het geld, het is de prijs-kwaliteitsverhouding.

De heer VAN HEUKELUM: In de commissie is het kwaliteitsverhaal nooit aan de orde geweest. Er is nooit gesproken over het verschil tussen de kwaliteit van de ene en van de andere variant. Ik kan niet anders constateren dan dat men gewoon probeert een eenmaal genomen besluit terug te draaien en daar zal mijn fractie zeker niet aan meewerken.

Mevrouw SMILDE: Mijnheer de voorzitter. Na de behandeling van dit statenstuk in de commissievergadering van januari zijn er nog twee punten waarover mijn fractie met het college van gedachten wil wisselen. Het gaat om de onafhankelijkheid en om de financiën.

In de commissievergadering heb ik aangegeven dat mijn fractie in september had gekozen voor een extern onafhankelijk onderzoeksbureau. Ik heb gemeld dat de onafhankelijkheid, zoals die ons toen voor ogen stond, in het Ondernemingsplan wel wat duidelijker gemarkeerd had mogen worden. Ik heb toen als voorbeeld gegeven dat, zoals het in het Ondernemingsplan staat, de sturing van het externe bureau bij GS ligt in plaats van, zoals dat in dergelijke situaties gebruikelijk is, bij het bestuur of de raad van toezicht.

Gedeputeerde Weggemans heeft in zijn beantwoording zijn visie gegeven op het functioneren van het onderzoeksbureau en in die visie kan mijn fractie grosso modo meegaan.

Lastig is het punt van de financiën. Het verschil tussen een extern en een intern onderzoeksbureau is structureel, dus per jaar, € 74.000,--. Dat bedrag komt bovenop een bedrag van € 70.000,-- dat we sowieso al moeten toeleggen op de vrijgekomen gelden van IVOM en STAMM. Hier hikt mij fractie tegenaan, omdat dit geld allemaal binnen de welzijnsbegroting moet worden gevonden en omdat wij nog steeds staan achter het statenbesluit dat een en ander budgettair neutraal moet. We merken dat het herijkingproces op gang komt en ook dat is van financieel belang. Over een week of twee behandelen wij in de commissie Scala, Instituut voor Interculturele Ontwikkeling, en wij krijgen ook nog met het Regionaal Patiënten-/Consumentenplatform (RPCP), een ander punt uit het herijkingstraject, te maken. Mijn fractie is van mening dat wij op dit moment terughoudend moeten zijn en heel goed moeten uitkijken voor de financiële consequenties van een en ander. Dát is de reden waarom wij het voorstel van de fractie van de PvdA willen volgen. Wij verbinden hieraan wel een aantal voorwaarden, voorwaarden die ook in de motie zijn genoemd. Wij zijn in de eerste plaats van mening dat er een onderzoeksstatuut moet worden opgesteld, dat goedgekeurd moet worden door de staten, eventueel door de Statencommissie CW. Het tweede punt is dat pas een definitief oordeel over het Ondernemingsplan kan worden gegeven als de consequenties van het aannemen van de motie duidelijk zijn. Er zullen bestuurlijke en organisatorische aanpassingen van het Ondernemingsplan nodig zijn en pas als die zijn aangebracht, kunnen wij over dat plan een oordeel vellen. Op zich steunen wij wel de uitgangspunten van het Ondernemingsplan, maar wij willen nu wel eerst zien wat de consequenties zijn van het aanvaarden van de motie.

Mijnheer de voorzitter. Wij gaan uitdrukkelijk uit van een proefperiode tot 2004. Wij hebben hiervoor de volgende redenen. Er is nog steeds onduidelijkheid over de hoogte van het compensatiebedrag van de BTW. Het zou best eens kunnen zijn dat het zo-even genoemde bedrag van € 74.000,-- in de praktijk lager uitvalt. Aan het eind van onze proefperiode weten we precies hoe het zit en die wetenschap kunnen wij gebruiken bij de afweging die dan volgt.

Tijdens de proefperiode kunnen wij ook zien of het onderzoeksstatuut en de onafhankelijke commissie de onafhankelijkheid waarborgen zoals die ons tijdens het hele herijkingstraject voor ogen stond.

Ten slotte kunnen wij de proefperiode ook benutten om de consequenties van de nieuwe dualistische structuur te bestuderen. Op vele terreinen zullen wij daarin nog onze weg moeten zoeken en deze proefperiode biedt ons te kans te bekijken of wij ook op dit punt nog moeten bijsturen.

Mijnheer de voorzitter. Na afloop van de proefperiode willen wij de hele zaak nogmaals grondig tegen het licht houden. Mijn fractie behoudt zich in ieder geval het recht voor om dan alsnog het onderzoeksbureau te verzelfstandigen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Mevrouw Smilde heeft de motie ondertekend. Kan zij aangeven of haar hele fractie de motie steunt? Steunt de hele fractie van het CDA de motie of zijn er leden, onder wie bijvoorbeeld de gedeputeerde, die daar straks niet voorstemmen?

Mevrouw SMILDE: De fractie van het CDA bestaat uit tien leden. Wij zijn ervan uitgegaan dat in ieder geval negen leden de motie steunen en dat het GS-lid haar eigen afweging maakt.

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. Het gaat, zoals mevrouw Smilde ook al aangaf, om twee punten: de onafhankelijkheid en de financiën.

In de vergadering van de Statencommissie CW van 19 september 2001 hebben wij met elkaar gesproken over de twee door het college voorgestelde varianten: model A en model B.

De fractie van D66 heeft in die vergadering gemotiveerd aangegeven waarom zij een voorkeur heeft voor variant A, de variant die tegemoet komt aan de randvoorwaarde die op 19 september is genoemd, namelijk optimale onafhankelijkheid. Het komt neer op een bureau met een privaatrechtelijke rechtspersoon, een eigen bestuur en een eigen huisvesting.

Variant B, het onderbrengen van het bureau bij de provincie, achten wij geen goede keuze omdat het onderbrengen van het bureau bij de Productgroep Cultuur en Welzijn te dicht tegen de provincie aanzit. Deze variant draagt geen waarborg in zich van onafhankelijkheid en is daarom in strijd met de randvoorwaarde. Deze variant sluit ook niet aan bij de bedoelingen van het nieuwe vraaggestuurde welzijnsbeleid.

De conclusie van de vergadering van 19 september was dat een meerderheid van de commissie opteerde voor variant A, zelfs de PvdA

zag die variant wel zitten. Op basis van dit advies van de commissie heeft het college variant A verder uitgewerkt in een Ondernemingsplan.

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Uit het verslag van die commissievergadering valt al op te maken dat ik niet voor variant A was.

De heer IETSWAART: Ik heb het verslag er nog even op nagelezen en het staat zo letterlijk in het verslag.

Bij het statenstuk 911 heeft mijn fractie in de commissievergadering van 16 januari 2002 een aantal vraagtekens gezet. Onze conclusie na lezing van het Ondernemingsplan is dat het een variant is op variant A en variant B. Dat heeft ons en een aantal andere fracties nogal verrast. Het heeft ons verrast omdat wij van het college een Ondernemingsplan verwachtten gebaseerd op variant A, de variant waarvoor de commissie in meerderheid had gekozen. Het college heeft wel erg veel ruimte genomen om zijn eigen voorkeuren in het voorstel te verwerken. De bestuursstructuur is aanmerkelijk opgetuigd en er is een aantal sturingselementen aan toegevoegd. De aandrang bij het college om te sturen is opmerkelijk sterk.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Ik vind het uitstekend dat de heer Ietswaart spreekt over hét college, maar het college heeft steeds gezegd: "... en de staten".

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. Niettemin hebben wij het voorstel van het college inhoudelijk beoordeeld en getoetst aan de gestelde randvoorwaarden zoals die in het statencommissiestuk dat op 19 september 2001 is besproken, waren aangegeven. Mijn fractie heeft met betrekking tot deze variant voorgesteld uit te gaan van een stichting als rechtsvorm, de opgetuigde bestuursstructuur te vereenvoudigen en te volstaan met een raad van toezicht van maximaal drie leden.

Mijnheer de voorzitter. Ik kom op het punt van de kosten. In het voorstel dat wij in september bespraken, waren de kosten van variant A € 50.000,-- hoger geraamd dan die van variant B. Bovendien moet daaraan nu nog een bedrag aan BTW worden toegevoegd.

Mijnheer de voorzitter. Uitgangspunt was dat deze operatie budgettair neutraal zou plaatsvinden. Om

te kunnen beoordelen of dit ook werkelijk het geval is, is inzicht nodig in de financiële gevolgen van de herijking van het welzijnsbeleid, waarvan de herschikking van menskracht en middelen van IVOM en STAMM deel uitmaakt. Dit inzicht ontbreekt en als dat inzicht ontbreekt, in welke context moeten wij dan het vraagstuk van de kosten plaatsen? Het gaat mijn fractie in eerste aanleg om het maken van een keuze, een keuze die voldoet aan de gestelde randvoorwaarden en totstandkomt op basis van een inhoudelijke discussie. Met het voorstel in het Ondernemingsplan, zij het in vereenvoudigde vorm, kunnen wij instemmen en dat is ónze keuze. In tweede aanleg moet worden gezien of deze keuze past binnen de financiële kaders van de herijking. Op dit moment is dat nog niet mogelijk. Zodra wij zicht hebben op het hele financiële plaatje, zullen de staten zich moeten beraden over de wijze waarop dit wel zou kunnen.

Mijnheer de voorzitter. Dit alles betekent dat wij de motie van de PvdA niet zullen steunen.

Mevrouw KEMPE: Mijnheer de voorzitter. Deze motie is, als ik mijn e-mail goed heb geïnterpreteerd, van het duo Looman-Weggemans. In de duale structuur zal zo'n motie, hoop ik, niet meer voorkomen. Of was deze mail gewoon een beetje dom?

Onze fractie heeft in de commissievergadering van 19 september haar voorkeur uitgesproken voor variant A, een zelfstandig onderzoeksbureau buiten de provinciale organisatie. Het waarborgen van de onafhankelijkheid is en blijft voor de ChristenUnie topprioriteit nummer 1. Nu aan dit onderzoeksbureau een kaartje met een wel erg hoge prijs blijkt te hangen, wordt het verhaal voor ons toch wat genuanceerder. Een zelfstandig bureau was sowieso al duurder. Nu komt daar volgens het stuk nog een fors bedrag aan BTW overheen. Het gaat om in totaal drie ton extra structureel geld, dat elders binnen de sector CWZ moet worden gezocht. Dat is veel geld en wij kunnen het geld helaas maar een keer uitgeven. Daarom staan wij op zich wel welwillend tegenover de ingediende motie. Het waarborgen van de onafhankelijkheid wordt duidelijk verwoord en wij denken dat ook in een provinciale organisatie die onafhankelijkheid geen gevaar hoeft te lopen, als de aansturing via een onafhankelijke commissie geschiedt en een goed onderzoeksstatuut wordt opgesteld. Maar voor onze fractie eventueel met

deze motie instemt, wil zij eerst meer duidelijkheid over het hele financiële verhaal, met name over het BTW-verhaal.

De afgelopen dagen bereikten ons berichten over totale compensatie van de BTW, geen compensatie of gedeeltelijke compensatie. De hogere prijs is voor ons een reden misschien voor deze motie te stemmen, maar dan willen wij eerst meer duidelijkheid over de vraag of de prijs inderdaad zo hoog is als ons wordt voorgesteld. Kan de gedeputeerde of mevrouw Looman daar duidelijkheid over verschaffen?

Wij zijn er tevreden over dat in de motie is opgenomen dat er na drie jaar een evaluatie moet plaatsvinden en dat dan eventueel alsnog besluiten kan worden tot de oprichting van een zelfstandig onderzoeksbureau.

Wij wachten eerst het antwoord op onze vraag af en zullen daarna besluiten of wij de motie wel of niet zullen steunen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. Bij de vaststelling van de contourennota is vastgesteld dat vormgegeven zou worden aan een onafhankelijk onderzoeksbureau, waarbij gebruik zou worden gemaakt van de deskundigheid en capaciteit van STAMM en IVOM.

In de commissievergadering van 19 september 2001 is het onafhankelijke onderzoeksbureau nogmaals aan de orde geweest en is gekozen voor variant A. Voor ons ligt nu een uitgewerkt voorstel op basis van variant A en voor dit voorstel willen wij onze waardering uitspreken.

Toch, mijnheer de voorzitter, hebben ook wij een fiks punt van kritiek. Zoals wij in de commissievergadering van januari reeds naar voren brachten, wordt in dit statenstuk te veel de beleidsrelevantie en toepasbaarheid van het onderzoeksbureau voor provincie, gemeenten en welzijnsinstellingen centraal gesteld (bladzijde 1 van de beleidsbrief). Op bladzijde 6 van het Ondernemingsplan wordt expliciet vermeld dat de onderzoeken goed moeten aansluiten bij de behoeften en vragen van de beleidsmakers, die als doelgroepen worden gekwalificeerd. Het begrip Vraaggestuurd werken wordt slechts sporadisch genoemd, terwijl dit toch een van de kernpunten van de herijking van het welzijnsbeleid is. Er zou resultaatgericht gewerkt gaan worden, op het gebied van welzijn, zorg en cultuur zou de vraag van de afnemer centraal komen te staan en instellingen zouden hierop worden afgerekend.

Mijnheer de voorzitter. Wij pleiten er dan ook nadrukkelijk voor in de statutaire doelstelling van het onderzoeksbureau de zinsnede op te nemen, dat bij door het bureau te verrichten onderzoek op het gebied van welzijn, zorg en cultuur in de visie van waaruit gewerkt wordt het vraaggestuurd werken centraal aandachtspunt zal zijn.

Voor wat betreft de extra kosten die gemoeid zijn met het opzetten van dit onderzoeksbureau die betaald zullen moeten worden uit de herijking van het welzijnsbeleid, kan de gedeputeerde wellicht nog eens kijken naar de omvangrijke reserves en voorzieningen - ettelijke miljoenen - en het vermogen waarover sommige budgetinstellingen buiten de toegestane norm beschikken.

Mijnheer de voorzitter. Wij zijn en blijven voor een onafhankelijk onderzoeksbureau.

Mevrouw LOOMAN: Dat ben ik ook.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Maar in de motie staat heel duidelijk dat het onderzoeksbureau ondergebracht moet worden binnen de provinciale organisatie. Wij zullen deze motie dan ook niet steunen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Onafhankelijkheid, vraaggestuurd en zelfstandigheid, dat waren de mooie woorden die wij in de commissie gebruikten om enthousiast te spreken over een besluit om een onafhankelijk bureau op te richten. In de commissie heb ik gepoogd bouwstenen voor het Ondernemingsplan aan te dragen, omdat het Ondernemingsplan dat bij het stuk was gevoegd naar mijn mening veel meer leek op een essay over hoe het niet moet dan op een verhaal over hoe het wel moet. Wij vonden dat onafhankelijkheid, vraaggestuurd en een heldere visie op onderzoek, gebaseerd op codes en criteria ter zake in feite de werkwijze zou moeten zijn van dat onafhankelijke bureau. Om een kort verhaal niet lang te maken: ik vond het opvallend dat de gedeputeerde in de commissie zei dat GS niet hechten aan het rapport van het Centrum voor Arbeid en Beleid (CAB). Als dát nog steeds het uitgangspunt is dan vraag ik mij af waar wij mee bezig zijn. Als er niet aan het CAB-rapport wordt gehecht, dan heeft een Ondernemingsplan in het kader daarvan ook niet meer die draagwijdte die wij meenden te mogen veronderstellen. Mijnheer de voorzitter. Ik zal tegen het voorstel stemmen, hoewel ik voor een onafhanke-

lijk bureau ben. Maar ik zal tegenstemmen omdat het Ondernemingsplan de onafhankelijkheid, de zelfstandigheid en het vraaggestuurd zijn niet waarborgt.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat de heer Van Heukelum gelijk heeft wanneer hij begint met de constatering dat het allemaal onduidelijk is. Immers, motie en statenstuk lopen door elkaar. Maar hebben de staten niet ter voorbereiding van de bespreking van een statenstuk de mogelijkheid een motie voor te bereiden en is het dan niet logisch die motie al via de e-mail te laten circuleren?

Ik heb met belangstelling geluisterd naar wat GroenLinks in het verleden en ook vanochtend weer zei over mogelijkheden van STAMM. Het onderzoek onderbrengen bij STAMM zou ook extra voordelig zijn.

Mijnheer de voorzitter. Voor mij is het allemaal extra moeilijk, want tijdens de discussies in juni en september zat ik op de publieke tribune. Toen ik hoorde dat er een onafhankelijk onderzoeksbureau zou komen, vroeg ik mij af of het wel nodig was dat helemaal buiten de provincie om aan te sturen. Is dat misschien een kwestie van vertrouwen, een woord dat vandaag nog niet is gebruikt. Is zo'n onafhankelijk bureau niet veel te duur en moet het niet mogelijk zijn om als iets te duur blijkt te zijn, op een eenmaal aanvaard statenvoorstel terug te komen?

Al deze vragen zijn nu aan de orde.

Op 16 januari heb ik gezegd tegen statenstuk 911 te zijn, omdat volgens mij de onderdelen I, VI en VII van het ontwerpbesluit niet juist zijn.

Ik was dus erg gelukkig met het initiatief van mevrouw Looman om een motie te ontwerpen, waarin ook mijn eigen bezwaren werden verwoord. Ik raad iedereen dan ook aan deze motie te steunen.

De consequentie hiervan kan zijn dat GS het statenstuk moeten terugnemen, niet omdat het hele statenstuk fout is, maar omdat een aantal facetten niet klopt. Het college moet dan maar met een nieuw statenstuk komen, waarin het in de motie gevraagde is verwerkt.

De VOORZITTER: Voor een goed verloop van de vergadering lijkt het mij juist dat het college nu even gaat beraadslagen over de motie.

Ik schors daarom de vergadering.

(Schorsing van 10.48 uur tot 11.18 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben vanochtend veel gehoord. Er zijn veel meningen geuit, waarvan sommige een herhaling waren van wat in de commissie al is gezegd. Sommige sprekers lieten doorschemeren dat de gedeputeerde over bepaalde zaken ook een opvatting had en er is zelfs gezegd dat er correspondentie is tussen statenleden en collegeleden. Ik wijs erop dat zolang het dualisme niet tot grote hoogte is gestegen, dit een gangbaar gebeuren is in de politiek in Drenthe.

Het college heeft met al deze zaken geen problemen. Het probleem voor het college is dat er een motie ligt waarin wordt gevraagd het allemaal helemaal anders te doen en dat er onduidelijkheid is over het geld. Het lijkt het college daarom wijs het statenstuk 911 in te trekken. Het college stelt zich voor in de statenvergadering van 8 mei met een nieuw voorstel te komen, waarin alles wat nu naar voren is gebracht zal zijn verwerkt. Maar voor dat dat stuk in de staten komt, zal het in de commissie breedvoerig kunnen worden besproken en dan is er nog alle gelegenheid voor het aanbrengen van veranderingen en het indienen van amendementen. Moties indienen lijkt mij niet zo'n goed idee, want die zorgen toch voor enige onduidelijkheid.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat statenstuk 911 geen deel meer uitmaakt van de beraadslaging. Mag ik aannemen dat daarmee ook de motie van tafel is?

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek om een heel korte schorsing van de vergadering.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 11.22 uur tot 11.35 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Formeel is met de intrekking van statenstuk 911 ook de daarop betrekking hebbende motie van tafel, maar ik geef het woord aan mevrouw Looman die het heeft gevraagd.

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met de mededeling dat de motie inmiddels ook is ondertekend door de fracties van de ChristenUnie en GroenLinks. GroenLinks heeft aangedrongen op toevoeging van de zinsnede "uitgaande van de vraagsturing uit de samenleving en het bureau te laten ressorteren binnen de provinciale organisatie, nader vast te stellen door de staten".

Ik neem de motie nu terug, maar wij houden haar in de achterzak.

De VOORZITTER: Waarvan akte!

2. Het voorstel van gedeputeerde staten van 17 december 2001, kenmerk 49/6.6/2001005739, Bezwaarschriften NAM BV en Ministerie van Economische Zaken tegen het Provinciaal omgevingsplan

(statenstuk 908)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 16 januari 2002.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van het college.

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van 19 december 2001, kenmerk 51/6.1/2001011180, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 10 januari 2002, Partiële wijziging Budgetsubsidieverordening Drenthe

(statenstuk 912)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 16 januari 2002.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. Wij gaan niet akkoord met dit statenstuk, omdat het hier om inhoudelijke beslissingen gaat die financieel ook nog van enige omvang zijn.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college, onder de aantekening dat de fractie van

de OPD geacht wenst te worden tegen te hebben gestemd.

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van 17 december 2001, kenmerk 49/6.18/2001002062, Herstructurering Stichting Landelijk Meldpunt Afvalstoffen (LMA)

(statenstuk 909)

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van 17 december 2001, kenmerk 49/6.19/2001011192, Raamovereenkomst Stichting Landelijk Meldpunt Afvalstoffen - provincie Drenthe

(statenstuk 910)

met het op deze punten betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 14 januari 2002.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

Aan de orde is de behandeling van de aangekondigde moties, die inmiddels als wel zijn rondgedeeld.

De VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan de heer Mastwijk.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Er zijn veel zorgen over het dichtslippen van de A28 tussen Zwolle en Meppel. Er zijn veel files, wij weten dat het aantal vervoersbewegingen op dat wegvak meer dan gemiddeld toeneemt en iedereen in deze statenzaal heeft wel zo ongeveer een beeld van hoe het er over tien jaar uit zal zien als er in de tussentijd niets gebeurt. Bijna iedereen hoor je ook hetzelfde zeggen, namelijk dat verdere stagnatie op dit weggedeelte eigenlijk ook stagnatie van de verdere ontwikkeling van de noordelijke economie betekent. Wij hebben ons via het Langman-akkoord en het Kompas voor het Noorden mogelijkheden verschaft ons als noordelijke provincies verder te ontwikkelen. Maar dan moeten wij er natuurlijk wel voor zorgen dat die veronderstelde positieve effecten niet worden beperkt of tenietgedaan.

Er wordt nu gewerkt aan tijdelijke oplossingen. Zo wordt gedacht aan het beter benutten van de bestaande rijstroken, maar in de ogen van de fractie van het CDA is dat niet voldoende. Wij moeten direct gaan werken aan definitieve oplossingen. In onze ogen komt dat neer op verbreding van dat wegvak tot tweemaal drie rijstroken. De statenfractie van het CDA pleit ervoor dat de provincie Drenthe het initiatief neemt in overleg met anderen ideeën aan te dragen om versneld tot de gewenste structurele oplossing te komen. Daarbij is wat onze fractie betreft het instrument van voorfinanciering een mogelijkheid.

Mijnheer de voorzitter. Wij hebben onze gedachten verpakt in een motie, die is medeondertekend door de fracties van de PvdA en de OSD, en die motie wil ik nu indienen.

Motie A

Provinciale staten van Drenthe in vergadering bijeen op woensdag 6 februari 2002;

overwegende:

- *dat de A28 en een vlotte afwikkeling van het verkeer op die weg van cruciaal belang zijn voor de economische ontwikkeling van Noord-Nederland;*
- *dat van de gewenste vlotte doorstroming - met name op het weggedeelte tussen Meppel en het knooppunt Hattemberbroek - al sinds enkele jaren niet meer kan worden gesproken;*
- *dat dagelijks sprake is van filevorming;*
- *dat tijdelijke maatregelen, zoals betere benutting van de thans beschikbare rijstroken, slechts zeer tijdelijk soelaas zullen bieden, terwijl ze ook niet op korte termijn uitvoerbaar zijn;*
- *dat op basis van de sterke procentuele toename van het verkeersaanbod moet worden gevreesd voor verder toename van het aantal files en daarmee voor onverantwoorde stagnatie;*
- *dat hierdoor de verdere ontwikkeling van Noord-Nederland op economisch terrein ernstig in gevaar komt, waardoor de beoogde positieve effecten van het Langman-akkoord negatief zouden kunnen worden beïnvloed;*

spreken als hun mening uit dat met onmiddellijke ingang moet worden begonnen met de voorbereiding en uitwerking van maatregelen, te weten:

- 1. het structureel oplossen van de problemen op het weggedeelte tussen Meppel en het knooppunt Hattemerbroek via de verbreding naar twee keer drie rijstroken;*
- 2. de verbetering van de aansluiting A28/A32; dat het instrument van voorfinanciering door belanghebbenden zou kunnen worden ingezet om de uitvoering te versnellen;*

besluiten:

het college van gedeputeerde staten op te dragen om zo spoedig mogelijk - bij voorkeur in SNN-verband - in overleg te treden met de Rijksoverheid, de betrokken provincie- en gemeentebesturen, Kamers van Koophandel, VNO/NCW, Transport en Logistiek Nederland en overige belanghebbenden om de mogelijkheden te onderzoeken die kunnen leiden tot versnelde oplossing van de gesignaleerde problemen en de commissie RIM zo spoedig mogelijk van de uitkomsten van dit overleg op de hoogte te stellen,

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

Het lijkt mij zinvol eerst het antwoord van het college te horen, voordat andere fracties eventueel hun mening hierover geven.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. De A28 tussen Meppel en Zwolle en de bijbehorende aansluiting op de A32 zijn bij deze staten en het college een zeer bekende problematiek, zoals een van mijn collega's gisteren zei. De leden van het college moeten soms drie of vier keer per week aan den lijve ondervinden hoe het daar zit en weten daarom zeker zo goed als kandidaat-kamerleden hoe ernstig het probleem is. Het is een aanmerkelijk probleem en dat is ook de reden dat wij jaar in jaar uit pleiten voor een oplossing. In het kader van Langman hebben wij deze flessenhals iedere keer nadrukkelijk bovenaan de agenda gehouden en wij hebben het hierover zelfs tot afspraken met het Rijk weten te brengen. Dat betekent dat wij in ons frequente overleg met Verkeer en Waterstaat en Rijkswater-

staat dit A-project hoog op de voortgangsagenda hebben en iedere keer de vinger aan de pols houden als het erom gaat dat het Rijk zich aan de afspraken houdt. Noord-Nederland probeert in dit geval onder aanvoering van de provincie Drenthe zoveel als mogelijk is de regie in handen te houden, waarbij wij ons nadrukkelijk realiseren dat het een rijksweg is en wij dus niet de uiteindelijke verantwoordelijkheid kunnen claimen en dat daarboven het grootste deel van het feitelijke probleem, en dus ook de feitelijke aansturing van de oplossing daarvan, ligt in Oost-Nederland, namelijk bij de directie Oost van Rijkswaterstaat Noord-Nederland. Er is overigens sprake van een zeer goede afstemming tussen beide directies en ook tussen de verschillende provincies en wij proberen het werk dan ook als één project te realiseren. Dat is geen sinecure, omdat de technische oplossing van het probleem ogenschijnlijk wel gemakkelijk is - je legt er een paar stroken bij - maar dat daarvoor zeer veel aanpassingen zullen moeten worden gepleegd, zoals bij de IJsselbrug, met welke aanpassingen zware procedures gemoeid zijn. Wij hebben het inmiddels zover gekregen dat de hele problematiek is ondergebracht in een zogenaamde verkenningenstudie, de eerste fase van de Meerjarenprogramma infrastructuur en transport (MIT)-procedure, waarin de inhoudelijke en financiële afweging wordt gemaakt en het Rijk heeft zich tot op dit moment aan de daarvoor geldende afspraken gehouden. De verkenningenstudie ligt er op dit moment en bevindt zich in de fase van proberen het te concretiseren en het dan in de zogenaamde planstudiefase te krijgen. Wij dringen daar dagelijks bij het Rijk op aan, niet uitsluitend in het reguliere Langman-overleg en het jaarlijkse voortgangsoverleg dat wij hierover met het Kabinet hebben - dit overleg zal over enkele weken weer plaatsvinden - maar ook in het kader van de onderhandelingen die wij op dit moment voeren over de ICES III-tranche. De afgelopen weken hebben wij hierover frequent met het Rijk overlegd om dit project zo hoog mogelijk te laten scoren en wij zijn er gelukkig in geslaagd de A28 als een van de weinige zogenaamde A-projecten op de ICES-lijst te krijgen. Daarmee is het project nog niet rond en daarmee is het nog niet gefinancierd, maar zijn wij al wel een stukje verder als het erom gaat dat de afspraken worden nagekomen. Die afspraken houden in dat natuurlijk de normale procedure moet worden gevolgd en daartoe hoort ook dat in het kader van het rijksbeleid in ieder

geval wordt gestart met zogenaamde benuttingsmaatregelen, die altijd sneller kunnen dan de definitieve structurele maatregelen die zeer grote, honderden miljoenen kostende investeringen met zich brengen.

Ons is er op dit moment alles aan gelegen het lopende traject zo snel als maar enigszins mogelijk is tot concrete daden te brengen en de procedures dienaangaande af te ronden en hetgeen wij in het kader van ICES naar voren hebben gebracht, ook daadwerkelijk te verzilveren. Wij hopen en verwachten op dit punt een aardig eind in de richting te kunnen komen.

Als dat het geval is, dan is een op dat moment gelijktijdige stap dat wij bekijken welke maatregelen op welk moment moeten worden uitgevoerd en welke maatregelen dan met het oog op een meer structurele lange termijnoplossing zelfs nog naar voren gehaald kunnen worden. Op dát moment is ook de vraag aan de orde of we gelijktijdig met bepaalde benuttingsmaatregelen een verdere vereenvoudiging of verzesvoudiging kunnen realiseren. Wij kunnen die zaak nu niet opeens in een keer naar voren halen, want dat zou het risico inhouden dat het proces rond de verkenningenfase, benuttingsmaatregelen, dat op korte termijn moet worden doorlopen - het gaat dan altijd nog om de periode 2005-2007 - op de lange baan wordt geschoven en dat risico mogen wij in geen geval lopen, al was het alleen maar vanwege het feit dat de verkenningenstudie heeft aangetoond dat die benuttingsmaatregelen wel degelijk een aantal positieve effecten kunnen hebben.

Hoe kan de regio daar nu verder nauwer bij betrokken worden en in het kader van de regie en het politieke belang eventueel nog meer doen? Ook op dat punt bevestigt de motie alleen maar waar wij allang mee bezig zijn. Het afgelopen najaar hebben wij verschillende gesprekken gevoerd met het bedrijfsleven, zowel met het Platform Verkeer en Vervoer van de Kamer van Koophandel als met een zeer brede vertegenwoordiging van VNO/NCW, waar ook vertegenwoordigers van Transport en Logistiek Nederland in waren opgenomen. Met hen hebben wij afgesproken dat wij onder onze regie, dus niet onder regie van een toevallig bureau dat ook een oploopje heeft georganiseerd en zegt ook wel wat leuks te willen doen, en op het moment dat het tactisch past in de onderhandelingen met het Rijk zullen bekijken op welke manier de maatregelen naar voren kunnen worden gehaald. Wij hebben

daarbij het bedrijfsleven gevraagd - en vervolgens zijn daar begin dit jaar nog weer ambtelijke besprekingen uit voortgevloeid - te bekijken wat het bedrijfsleven daadwerkelijk zou kunnen doen. Ik moet namelijk vaststellen dat alle publiek-private samenwerking (PPS)-constructies in Nederland tot nu toe over het algemeen nog in het stadium van de roze wolk blijven. PPS betekent namelijk ook - en dat moet men zich goed realiseren - dat iemand eraan moet kunnen verdienen. En dát nu is iedere keer, zeker als het gaat om grootschalige projecten, niet alleen de verkeerskundige maar zeker ook de financiële bottleneck. PPS en voorfinanciering lijken soms panacees, maar het moet allemaal wel betaald worden. Wij hebben daarom het bedrijfsleven uitgenodigd te komen met concrete voorstellen voor hoe het aangepakt kan worden en niet achter de streep te blijven staan en te wachten op de overheid. Dat betekent dat suggesties ten aanzien van voorfinanciering ook met de grootst mogelijke terughoudendheid moeten worden gedaan. Natuurlijk denken wij daar ook over na - daar is echt geen motie voor nodig - maar ik breng de staten wel in herinnering dat wij enkele jaren geleden berekeningen hebben gemaakt ten aanzien van het voor enkele jaren voorfinancieren van een stukje van de verbreding van de N37, een op dat moment reeds gefinancierd project. De staten zouden schrikken van de bedragen die daarmee gemoeid zijn. Wanneer wij dan nu zeggen verdere structurele maatregelen ten aanzien van de A28, die gewoon ook om fysieke en plantechische redenen pas over een behoorlijk aantal jaren feitelijk kunnen worden gerealiseerd - het is niet dat wij het niet eerder willen en ook niet omdat wij er niet genoeg aan trekken, maar dat is nu eenmaal de feitelijkheid - naar voren te willen halen, los van de planologische procedures, dan moeten wij daarvoor zeer, zeer forse bedragen uittrekken, bedragen die naar alle waarschijnlijkheid de spankracht van in ieder geval de provincie Drenthe te boven gaan. Op het moment dat wij zelfs maar de suggestie wekken dat wij dat wel kunnen, maken wij het risico buitengewoon groot - wij hebben hiervan nogal wat voorbeelden in het land gezien - dat het Ministerie van VW achterover gaat leunen en zegt dat de provincie wel wat doet en dat de rest via PPS kan en dat het dan maar via dat kanaal moet. Op dat punt moeten wij dus buitengewoon voorzichtig zijn.

De geest van de motie en het belang dat daarin is genoemd zijn meermalen bij verschillende gelegenheden door eigenlijk wel alle fracties naar voren gebracht. Dat belang en die teneur worden volledig door het college onderschreven. Een aantal van de voorgestelde maatregelen is onderdeel van onze afweging en een ander aantal is feitelijk onderwerp van onderhandeling en overleg met het bedrijfsleven. In die zin neemt het college graag de teneur van de motie over, maar het college is erg voorzichtig met het letterlijk overnemen van opdrachten, omdat die op een ongelukkige manier kunnen interfereren met het subtiel spel dat wij moeten spelen om wat wij binnen lijken te hebben nu ook feitelijk binnen te halen. Wij willen de kans hebben om zowel in de richting van het Rijk als in de richting van het bedrijfsleven ons spel te spelen om de komende jaren zoveel mogelijk versnelling te bereiken. Aan ons zal het niet liggen als die versnelling er niet komt, maar laat het college dan op pad gaan met de teneur van deze motie.

TWEEDE TERMIJN

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de heer Swierstra voor zijn uitgebreide reactie op hetgeen door de CDA-statenfractie naar voren is gebracht. Uit het feit dat hij over dit onderwerp vrij lang heeft gesproken, leid ik af dat het onderwerp de volledige aandacht van in ieder geval het college van Drenthe heeft en ik ben ook blij met de opmerkingen dat bij de verdere uitwerking van de stappen in ieder geval wordt uitgegaan van de regie van deze provincie. Natuurlijk heb ik gezegd dat dit project in SNN-verband moet worden bekeken en heb ik gewezen op de mogelijkheid van een versnelde oplossing van deze problematiek in het kader van de Langman-gelden, maar wie er ook investeert, het zijn de provincies Drenthe en Overijssel die het meeste met deze plek te maken hebben. Met andere woorden: het is zaak dat het college van Drenthe in dezen de regie houdt.

Als het om de voorfinanciering gaat hebben wij met onze motie niet willen zeggen dat dit het enig bruikbare instrument is. Ik weet ook wel dat het gaat om aanzienlijke bedragen en dat er met voorfinanciering ook nog aanzienlijke rentebedragen zijn gemoeid. Ik kan dan ook wel begrijpen wat de heer Swierstra over precedentwerking

heeft gezegd. Maar aan de andere kant is het de laatste tijd wel vaker voorgekomen dat er vanuit de regio initiatieven zijn genomen om los van de reguliere procedures een bepaald werk toch nog even verder naar voren te halen. Het is niet zo dat wij nu zeggen: "Gaat u maar naar Den Haag en legt u daar maar wat geld op tafel.". Zo is het niet, maar als de regio in de reguliere procedure iets extra's kan bieden, kan juist dat iets extra's - en dat kan bestaan uit een stukje voorfinanciering - leiden tot het net iets naar voren halen. Wij zijn het er allemaal over eens dat het van het grootste belang is dat de A28 snel weer de slagader wordt die het Noorden zo hard nodig heeft.

Mijnheer de voorzitter. Het gaat ons er niet om het college de motie door de strot te persen. Het is ons helder dat het college heel nadrukkelijk met dit probleem bezig is en als de heer Swierstra dan toch de teneur van de motie, namelijk het naar voren halen van dit werk, wil overnemen, dan zou het college de motie ook als een steun in de rug kunnen beschouwen. Wat mij betreft hoeft het niet op stemming aan te komen, maar ik heb wel met twee medeondertekenaars te maken. Ik ben bereid genoeg te nemen met de toezeggingen die het college op dit punt heeft gedaan.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik snap er nu eigenlijk helemaal niets meer van. Of de fractie van het CDA, die de motie heeft ingediend, is niet tevreden over wat het college ten aanzien van dit dossier doet en vraagt om aanscherping van het beleid of wat in de motie wordt gevraagd is iets wat het college allang doet en dan is de motie overbodig. Wat mij betreft is inmiddels volledig helder dat het laatste het geval is en dat de motie dus eigenlijk helemaal niet had hoeven worden ingediend en daarom nu zo snel mogelijk moet worden ingetrokken. Het lijkt mij sportief dat dan ook maar te doen.

De heer MASTWIJK: Ik heb geprobeerd uit te leggen dat wat ons betreft de zaken zoals ze nu door de heer Swierstra zijn verwoord in deze statenzaal nog nooit zo uitdrukkelijk op een rij zijn gezet. Wij hebben steeds gefragmenteerd over een aantal zaken gesproken. De pers heeft de laatste tijd vol gestaan van opmerkingen die zo links en rechts over de A28 zijn gemaakt en daarom leek het ons goed de problematiek van de A28 eens helder in de openbaarheid op tafel te leggen.

De heer BLANKSMA: Maar wat heeft de heer Mastwijk nu dan voor nieuws van de heer Swierstra gehoord? Ik heb helemaal niets nieuws gehoord.

De heer MASTWIJK: Dan wist de heer Blanksma waarschijnlijk meer dan ik. Ik kan mij geen moment herinneren waarop deze kwestie in deze zaal, hetzij in de commissie hetzij in de staten, op de manier waarop dat vandaag door de heer Swierstra is gedaan, is neergezet.

De heer BLANKSMA: Maar wat heeft de heer Mastwijk dan voor nieuws gehoord?

De heer MASTWIJK: Wat ik in feite heb gehoord is dat het college heeft gezegd dat wij in deze motie een punt op tafel hebben gelegd, dat het college daar op een bepaalde manier mee bezig is en dat ons toestemming wordt gevraagd daarmee op deze manier door te gaan.

De heer BLANKSMA: Dan heb ik toch iets anders gehoord. Volgens mij is er helemaal niets nieuws naar voren gekomen. Ik wil de bespreking niet langer rekken, maar volgens mij is het CDA nu met iets bezig dat volledig overbodig is, want die fractie kan nog steeds niet aangeven wat zij extra of nieuw wil. Kan de heer Mastwijk één punt noemen in het betoog van de heer Swierstra dat niet allang bekend was?

De heer MASTWIJK: Ik weet niet hoe GroenLinks aankijkt tegen het verbreden van de weg. Voor ons is van belang dat hier vandaag in alle openbaarheid naar aanleiding van de motie is uitgesproken dat het college met alle voortvarendheid gaat werken aan de oplossing van de problemen op de A28. Dát is de waarde van deze discussie.

Mevrouw HUISMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil de heer Mastwijk ondersteunen, want wij hebben nu wel gehoord dat het een A-project op de ICES-lijst is geworden, iets wat wij nog niet wisten. Dat was dus voor mij een nieuw bericht. Verder ben ik van mening dat de motie gezien moet worden als ondersteuning van het beleid van het college.

De VOORZITTER: Ik wil nu even inbreken in de discussie.

De heer Mastwijk heeft het woord en als er geïnterrumpeerd wordt, is dat aan zijn adres. De ande-

re fracties krijgen zo meteen nog volop de gelegenheid iets te zeggen.

De heer SLUITER: Nu de heer Mastwijk zegt eigenlijk wel heel tevreden te zijn met de wijze waarop de college op zijn woorden heeft gereageerd, kan dan niet de conclusie zijn dat wij het blijkbaar allemaal eens zijn en dat de discussie kan worden gesloten? De motie kan dus van tafel, want die is niet meer nodig.

De heer MASTWIJK: Ik heb in mijn tweede termijn gezegd dat het college met de manier waarop het heeft gereageerd, in feite de geest van de motie heeft overgenomen en dat daarom naar mijn mening de motie niet in stemming hoeft te komen. Maar ik heb daarbij een voorbehoud gemaakt, omdat de motie door twee andere fracties is medeondertekend.

De heer SLUITER: Maar hiermee is de motie toch feitelijk ingetrokken of heb ik het nu verkeerd?

De VOORZITTER: Zolang ik dat woord niet heb gehoord, kan ik dat moeilijk concluderen.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil mij aansluiten bij de primaire vraag die de heer Blanksma in zijn interruptie stelde. Het verhaal van de heer Swierstra was helder en daar is geen speld tussen te krijgen. Ik ben het ook met de heer Blanksma eens dat er niets nieuws op tafel is gekomen. De heer Swierstra heeft er ook op gewezen dat door alle partijen in deze staten het belang van de A28 met grote regelmaat naar voren wordt gebracht. Ik herinner aan de inbreng van de fractie van de VVD bij de algemene beschouwingen. Het lijkt mij volstrekt helder dat de vraag van de heer Blanksma beantwoord moet worden en dat er geen enkele noodzaak is om deze motie te handhaven.

De heer MASTWIJK: Ik heb de vraag van de heer Blanksma al beantwoord. Als dat voor de heer Nijenbrinks niet voldoende is, hoor ik dat wel. Ik herinner mij dat mevrouw Jorritsma in Meppel heeft gezegd dat dit punt nu hoog op de politieke agenda staat en dat is de dieper liggende achtergrond van mijn inbreng. Het heeft namelijk inmiddels 7,5 jaar geduurd voor het zover is gekomen en als het allemaal in dit tempo doorgaat, ben ik niet gerust op de afloop. Dat is de reden dat wij dit

onderwerp vandaag op de politieke agenda hebben geplaatst.

De VOORZITTER: Maar wat stelt de heer Mastwijk nu expliciet voor?

De heer MASTWIJK: Zoals de zaken er nu voorstaan kan ik met instemming van de medeonderkenaars de motie intrekken.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat motie A is ingetrokken en dat daarover mitsdien niet meer kan worden beraadslaagd.

Ik geef vervolgens het woord aan mevrouw Stoel voor het indienen van een motie.

Mevrouw STOEL: Mijnheer de voorzitter. In de vergadering van de Statencommissie Water, Milieu en Groen van 14 januari jl. heeft de fractie van de PvdA aandacht gevraagd voor de herziening van de Mijnbouwwet. Een gevolg van deze herziening zal zijn dat de provincies de zeggenschap verliezen over het verlenen van milieuvergunningen voor het brengen van stoffen in de diepe ondergrond. Sinds jaar en dag is het beleid van de provincie Drenthe de opslag van radioactief, chemisch en ander afval niet toe te staan. Dit beleid is ook verwoord in ons Bestuursprogramma. Het Tweede-Kamerlid Tineke Witteveen heeft op het punt van de overdracht van de bevoegdheid van de provincie naar het Rijk een amendement ingediend, waarmee wordt beoogd die overdracht van bevoegdheid te voorkomen. De fractie van de PvdA steunt dat amendement van harte. Mijnheer de voorzitter. Het is ons bekend dat het college zich zeer heeft ingespannen om onder andere bij de vaste Kamercommissies van EZ en van VROM het standpunt van de provincie Drenthe kenbaar te maken en ervoor te pleiten geen wijzigingen te brengen in de huidige bevoegdheden van de provincies als het gaat om het verlenen van milieuvergunningen bij ondergrondse opslag. De fractie van de PvdA wil vandaag deze inspanningen van het college onderstrepen met

het indienen van een motie, waarin nog eens nadrukkelijk is aangegeven dat de provincie Drenthe de hoeder is en wil blijven van haar grondgebied.

Alvorens de motie voor te lezen, wil ik de oproep die ik in de commissie al heb gedaan nog eens herhalen. Ik roep alle fracties in de staten op

vooral bij hun partijgenoten in de Tweede Kamer erop aan te dringen voor dit belangrijke amendement te stemmen. In maart zal de Tweede Kamer het wetsontwerp behandelen.

Mijnheer de voorzitter. De motie is medeondertekend door de fracties van CDA, OSD en Groen-Links.

Motie B

Provinciale staten van Drenthe in vergadering bijeen op 6 februari 2002;

overwegende dat:

- *de mijnbouwwet momenteel wordt herzien en binnenkort wordt behandeld in de Tweede Kamer;*
- *de provincie de bevoegdheid tot het verlenen van de milieuvergunningen voor ondermeer het brengen van stoffen in de diepe ondergrond in de nieuwe wetgeving dreigt te verliezen;*

stellen vast dat:

- *in het provinciaal beleid thans is neergelegd dat de provincie de "hoeder" van haar grondgebied is;*
- *ook in het bestuursprogramma is opgenomen dat de opslag van radioactief, chemisch en ander afval in de Drentse bodem niet wordt toegestaan;*
- *juist in dergelijke principiële kwesties het noodzakelijk is om over daartoe strekkende bevoegdheden te beschikken;*

spreken uit dat:

- *ook in het licht van de toekomstige herziening van de Wet milieubeheer het amendement van het Tweede-Kamerlid Witteveen-Hevinga op de nieuwe Mijnbouwwet, dat beoogt dat provincies inzake deze hun bevoegdheden behouden, aangenomen dient te worden;*

dragen het college op:

- *dit standpunt onder de aandacht van regering en Tweede Kamer te brengen;*
- *een afschrift van deze motie ter kennis te brengen van het IPO en de VNG;*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom deel uitmaakt van de beraadslaging.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Mevrouw Stoel merkt op dat de motie is bedoeld als onderstreping van het beleid en de inspanning die het college de laatste tijd ten aanzien van dit onderwerp heeft betracht. Toen het wetsontwerp werd aangekondigd, hebben wij in SNN-verband geageerd tegen de daarin voorgestelde wijziging van de provinciale bevoegdheid. Vervolgens hebben de provinciebesturen van Groningen en Fryslân laten weten hiermee niet door te willen gaan en van mening te zijn dat de wijziging maar door moet gaan. Het college van Drenthe heeft zijn inspanningen voortgezet en hierover nog onlangs gecorrespondeerd met de Tweede-Kamercommissie. Wij zien de motie als een onderstreping van onze inspanningen.

De strekking van de motie is geheel in lijn met wat in ons eigen Bestuursprogramma stevig is neergezet en is vastgelegd in ons POP.

Mijnheer de voorzitter. Wij zullen de motie ter kennis brengen van anderen, maar het zou een novum zijn wanneer deze motie van de staten ertoe leidde dat de Tweede Kamer het amendement-Witteveen aannam. Maar wat er gebeurt, zien wij met belangstelling tegemoet.

De VOORZITTER: Ik begrijp dat het college de motie overneemt en ervoor zorg zal dragen dat de motie op de in de motie genoemde plekken onder de aandacht komt.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil hierover toch wel een opmerking maken.

Ik heb geen moeite met de strekking van de motie voorzover die betreft de zorg en het belang. Daar is voldoende over gezegd en daarover staat ook iets in ons Bestuursprogramma. Op dat inhoudelijke punt is de motie op zich overbodig.

Bij aanvaarding van de motie krijgen wij echter wel de opdracht onze mening onder de aandacht van de Tweede-Kamerfracties te brengen. Ik heb daar moeite mee, want ik wil de verantwoordelijkheden laten waar zij thuishoren. Het is een eigen verantwoordelijkheid van de Tweede-Kamerfracties wat zij met het amendement doen en niet van de statenfracties van Drenthe. Nogmaals, met de strekking van de motie hebben wij geen moeite - dat hoeft ook niet, wat die strekking is in over-

eenstemming met wat in ons Bestuursprogramma staat - maar ik heb wel wat moeite met die zinsede.

Mevrouw STOEL: Mijnheer de voorzitter. Ik ben blij dat het college de motie overneemt. Ik ben wel verbaasd over wat de heer Nijenbrinks nu zegt, want volgens mij zijn wij hier bezig met het bedrijven van politiek en hebben wij als politieke partijen met elkaar te maken, zowel in PS als in de landelijke politiek. Ik moet dan ook zeggen dat ik werkelijk niet begrijp wat de heer Nijenbrinks met zijn opmerking beoogt. Juist omdat de fractie van de VVD de motie onderschrijft, zou zij in overleg moeten gaan met haar fractie in de Tweede Kamer, want het is een VVD-minister die over dit onderwerp een andere mening heeft.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. De verantwoordelijkheid die de fractie van de VVD in de staten van Drenthe heeft is een andere dan die van de Tweede-Kamerfractie. Over de verantwoordelijkheid van de Tweede-Kamerfractie wens ik hier geen uitspraak te doen. Dat is toch volstrekt helder, want daarbij gaat het toch niet om onze verantwoordelijkheid? Onze verantwoordelijkheid strekt zich uit tot het standpunt dat wij hier in Drenthe met betrekking tot dit onderwerp hebben. Daar houdt het mee op. De Tweede Kamer heeft andere verantwoordelijkheden en vanuit die verantwoordelijkheden gaat zij met dit onderwerp om. Dat wil ik toch even benadrukken.

De VOORZITTER: Laten wij het allemaal niet ingewikkelder maken dan nodig is.

Ik constateer dat het college de motie heeft overgenomen.

De heer Nijenbrinks heeft natuurlijk volstrekt gelijk wanneer hij zegt dat het niet een aangelegenheid is van de staten van Drenthe te bepalen hoe het verkeer is tussen de verschillende statenfracties hier en Kamerfracties in Den Haag. Het gaat nu om het standpunt van de staten van Drenthe en dat standpunt wordt ter kennis gebracht aan de Tweede Kamer, dus niet aan de fracties.

H. Sluiting

De VOORZITTER: Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 12.10 uur gesloten.)

TOEZEGGINGEN: geen.

GB